

Sygn. akt III AUz 444/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.) SSA Eugeniusz Skotarczak

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o wysokość świadczenia – w przedmiocie oddalenia wniosku o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 21 lutego 2013 r.

na skutek zażalenia ubezpieczonej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 lipca 2013 r. sygn. akt IV U 1085/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Jolanta Hawryszko SSA Eugeniusz Skotarczak

Sygn. akt III AUz 444/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie w uwzględnieniu odwołania ubezpieczonej R. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 16 sierpnia 2012 r. w przedmiocie ponownego przeliczenia emerytury zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zaliczył do stażu pracy ubezpieczonej okresy zatrudnienia od 1 września 1951 r. do 28 lutego 1954 r. w PGR G., od 31 marca 1954 r. do 14 marca 1956 r. w PGR G. i od 15 marca 1956 r. do 31 marca 1958 r. w PGR S..

R. T. pismem z dnia 13 czerwca 2013 r. wniosła o sprostowanie oczywistego błędu w wyroku, gdyż zamiast stwierdzenia „od 15 marca 1956 r. do 31 marca 1958 r. w PGR S.” powinno być zdaniem wnioskodawczyni „od 15 marca 1956 r. do 31 marca 1959 r. w PGR S.” zgodnie z pozwem i dokumentacją. Ubezpieczona wskazała, że omyłka ta wyszła dopiero przy złośliwym przeliczeniu emerytury przez ZUS w B., gdzie wygrała w sądzie wydłużenie stażu pracy o 90 miesięcy, a ZUS zaliczył tylko 78 miesięcy.

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek ubezpieczonej o sprostowanie wyroku z dnia 21 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 350 k.p.c. sąd w urzędzie może sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. W wyroku z dnia 21 lutego 2013r. sąd nie dopatrzył się jednak żadnej niedokładności, błędu pisarskiego czy pomyłki i dlatego oddalił wniosek ubezpieczonej.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła ubezpieczona R. T.

i podniosła, że została źle zrozumiana, gdyż nie odwoływała się od decyzji ZUS z 16 sierpnia 2012 r., bo ta sprawa została wygrana, ale od decyzji ZUS w B. z dnia 10 maja 2013 r. ustalającej wysokość emerytury już po uwzględnieniu wyroku sądu z dnia 21 lutego 2013 r., korzystnego dla niej, którym uwzględniono wszystkie okresy zatrudnienia. Skarżąca wskazała, że tylko ZUS ją oszukał, przeliczając emeryturę za okresy uznane, przyjmując minimalne wynagrodzenie, pomimo posiadania przez ubezpieczoną dokumentów. Drugą sprawą jest błąd w okresie zatrudnienia w PGR S., gdzie sąd ustalił okres zatrudnienia do 31 marca 1958 r., a wszystkie dokumenty wskazują na okres zatrudnienia ubezpieczonej trwający do 31 marca 1959 r. Tak też zeznali świadkowie przed sądem. Dowodem tego jest zaświadczenie PBRol w B. z 17 grudnia 1976 r., z którego wynika, że pracowała jako księgowa do 31 marca 1959 r. Nie ma tam informacji o zarobkach, ale na pewno wynosiły one od 90 do 120 procent średniego wynagrodzenia. Nadto skarżąca wymieniła w zażaleniu szereg innych okresów zatrudnienia, w których w jej ocenie, osiągała znacznie większe zarobki niż przyjął to organ rentowy do wyliczenia emerytury. Reasumując skarżąca wskazała, że pierwszą sprawą jest zatem odwołanie od decyzji ZUS z 10 maja 2013r. o przeliczeniu emerytury, a drugą sprostowanie wyroku w kwestii dotyczącej zatrudnienia w PGR S..

Podnosząc powyższe argumenty skarżąca wniosła o „zobowiązanie ZUS wyrokiem do zwykłej uczciwości.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Za Sądem Okręgowym należy podkreślić, że przepisy art. 350 § 1 i 2 k.p.c. stanowią, iż sąd w urzędzie może sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. O sprostowaniu Sąd może postanowić na posiedzeniu niejawnym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie słusznie nie uwzględnił wniosku ubezpieczonej o sprostowanie wyroku z dnia 21 lutego 2013 r. Istotnie, jak prawidłowo zauważył Sąd I instancji, wyrok z dnia 21 lutego 2013 r. nie zawiera niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych, ani żadnych innych omyłek. Wniosek ubezpieczonej o sprostowanie wyroku w zakresie zmiany okresu jej zatrudnienia w PGR S. w rzeczywistości zmierza do merytorycznej zmiany rozstrzygnięcia sprawy i dlatego nie może być podstawą sprostowania wyroku. Zarzut w zakresie błędnego ustalenia okresu zatrudnienia mógł być przedmiotem zarzutów apelacji, której ubezpieczona nie wywiodła, w związku z czym wyrok stał się prawomocny i nie może być już teraz korygowany. Na koniec wskazać jeszcze trzeba, że w niniejszym postępowaniu w przedmiocie rozpoznania zażalenia ubezpieczonej na odmowę sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku, badaniu nie mogła podlegać kwestionowana przez skarżącą decyzja ZUS z dnia 10 maja 2013 r., gdyż prawidłowość tej decyzji może być oceniana w odrębnym postępowaniu sądowym zainicjowanym odwołaniem ubezpieczonej od tej decyzji.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c., zażalenie, jako nieuzasadnione, oddalił w całości.

SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Jolanta Hawryszko SSA Eugeniusz Skotarczak